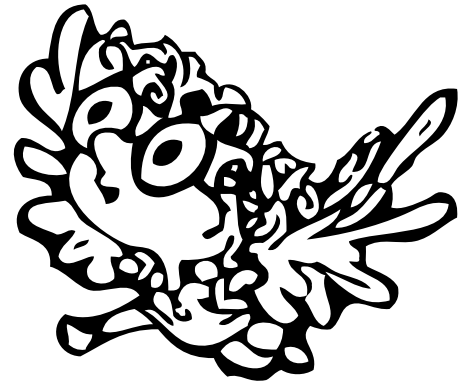

ПРОСТІР ЛЮБОВІ

Бог каже: буття є чистий аркуш (Священне писання, розділ Одкровення, текст Досконалий початок, 3). Що означає «чистий аркуш»? Невже це порожнеча? Звісно, ні, бо далі Бог пояснює: чистота цього аркуша наповнена душею (Дос. 6). Чистим аркушем є цілісна вічна дійсність, одушевлена безмежною людською доброю волею як даром Божим. Це наш душевний простір, наш простір любові, тому що ідея чистого аркуша базується на особистій закоханості віруючих у кожен клаптик, кожен мить прекрасної життєвої дійсності.

Для того, щоб життя було радісним, ми свідомо створюємо собі досконале життєве середовище в усьому, аж до дрібниць. Окреслюючи коло друзів, відносин та домовленостей, ми будуємо свою душевну спільноту, власне соціальне середовище. Виявляючи гідні довіри джерела інформації та фундаментальних знань, ми створюємо власний інформаційний простір. Обираючи літературу, музику, інші забавки для розваги, утилізуючи негідні почуття та розвиваючи гідні, ми створюємо власний емоційний простір та формуємо собі незмінно добрий настрій, спрямованість на творчий розвиток власного всесвіту. Щоб виголосити вдалу проповідь, я задалегідь визначаю ідеї цієї проповіді, підбираю цитати зі Священного писання, планую текст. Так і формується творче середовище, безмежно перспективний простір, в якому легко і приємно працювати задля досягнення поставленої перед собою мети. Бо цим простором ми володіємо з Божою допомогою. Ми віруємо, що Бог являється у добрій волі кожної людини.

Наш простір, наш чистий аркуш є простором любові, бо в ньому замість боротьби панує щедрість, замість протиставлення – узгодження, замість догми – творчість, замість змагання – співпраця та спілкування, замість інерції звички – енергетика фантазій. Будуючи свій життєвий простір, ми керуємося Божою заповіддю: «не твори собі ворога» (Люб. 15). Наш чистий аркуш не містить протилежностей, бо кожна його точка люба нам. Звісно, є інакомислячі та іншовірці, що йдуть в бій проти всіх, починаючи з себе, в ім'я любові (Люб. 7). Що ж, дай Боже їм колись завоювати себе! Чи не в цьому сенс їхньої нескінченної війни? Але їхній боротьбі заради боротьби, їхньому сповненому гордині протиставленню своєї «норми» всім інакшим нормам нема місця в нашій душевній спільноті, у священному просторі любові, створеному божественною силою віри в найвищу цінність людини.

ІДЕАЛІСТ

Релігійний бюлетень "Ідеаліст" ("Идеалист", "Idealist")

№ 10 (24)

31.05.2013 р.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації КВ № 19005-7795Р, видане Державною реєстраційною службою України 05.06.2012 р.

Ціна 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Передплатний індекс 68183.

ISSN 2305-5510

Засновник, редактор, видавець:

Шеляженко Юрій Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адреса редакції, видавця, друкарні:

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82,
м. Київ, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

Тираж 150 прим.

Програмні цілі (основні принципи):

Утвердження індивідуальності та гласності; пропаганда ідеологій креативного ідеалізму та суверенітету особистості; відкрите вираження і вільне поширення релігійних переконань віруючими громадянами віросповідання (релігії) Віри в Найвищу Цінність Людини; проповідь одкровень; реалізація прав на свободу слова, світогляду і віросповідання, на інформацію; критика і подолання дискримінації за ознакою масовості (колективності) та інших видів протиправної дискримінації; захист і розвиток вільної душі, прав, свобод, інтересів людини і громадянина, суспільного блага, соціальних цінностей, істини, віри, добра, відповідальності перед Богом, народом, власною совістю, здорового глузду та верховенства права.

УКРАЇНСЬКА
ДУШЕВНА
СПІЛЬНОТА

«Просто так»

Релігійний
бюлетень
№ 10 (24)
31.05.2013

Притча.

Олег народився з радісним криком.

– Як дзвінко він кричить! – похвалила акушерка. І про себе подумала: «Щоб вже скоріше заткнувся!».

Замість відповіді на серйозні питання малого Олега часто відправляли погратися на вулицю. Трапилося так, що у день народження він попросив батьків подарувати йому просту відповідь на просте питання:

– Чому ми радіємо життю лише кілька днів на рік, у свята, а не кожного дня?

– Станеш дорослим – зрозумієш, – відповів дорослий тато. Хоча сам він не розумів, чому все так влаштовано.

У дитячому садку вихователька спитала Олега:

– Чим ти любиш займатися?

– Навіщо ви питаєте?

– Просто так, дитинко!

– Я люблю читати.

Надвечір вихователька сказала батькам, що вона склала психологічний портрет дитини за допомогою непрямих питань і радить коригувати Олежеві психіку в сім'ї. Адже звичка читати у малюка свідчить про небезпечну замкненість в собі та нерухливість.

Коли Олега повели в школу, мати сказала:

– Там ти навчишся нового і з користю проведеш час.

На першому уроці протягом цілої години учні дивилися на малюнки і по черзі казали, що на них зображено. Нічого нового Олег не побачив. У школі вчили тільки слухатись та писати в зошити продиктоване. Навіть на уроках фізики, хімії та біології не проводили ніяких дослідів, тільки займалися писаниною.

На випускних іспитах директор заявив, що ці іспити перевіряють розум. Але найвищі оцінки отримали ті, хто по-дурному запам'ятовував все підряд, а не тільки те, що представлялося насправді корисним для життя.

У вищому навчальному закладі, куди він поступив, обіцяли навчити корисній професії. Однак вчили тільки писати, писати ще більше та списувати. Коридори були обклеєні рекламою різних громадських організацій. Олег прийшов до одної з них.

– Вступай до наших лав! – агітував голова цієї організації на зборах. – Ми захищаємо твої інтереси, без страху озвучуємо та вирішуємо гострі проблеми!

– Наша освіта гірша за тюрму. Нам забивають голови сміттям. Треба озвучити цю проблему і сказати, що ми хочемо вчити лише те, що нам потрібно. І щоб викладачі не диктували пустослів'я для записування в зошити, а розповідали людською мовою свій особистий життєвий досвід.

– Це все дрібниці, так завжди було! Так і має бути! Є більш нагальні проблеми! Наше суспільство не згуртоване! Пішли на мітинг за згуртованість суспільства!

– Чому всі брешуть?!

– Ти виступаєш, наче політик!

Олег пішов до політичної партії.

– Вся проблема в тому, що правда невігідна для наших супротивників, – сказала йому дівчина в партійному штабі, – Тому вони обманюють людей, роблячи вигляд, наче кажуть правду.

– Звідки ви це знаєте?

– Пішли на мітинг, побачиш.

На мітингу йому дали потримати плакат з написом «Ідіоти! Не брешіть людям!». «Ідіоти» мітингували поруч. «Вся проблема в тому, що правда невігідна для наших супротивників!» – доносилося ревіння промовця з їхньої сцени, – «Тому вони обманюють людей, роблячи вигляд, наче кажуть правду!».

Олег влаштувався на роботу. Йому казали: хто добре працює, той отримує багато грошей. Але багато грошей отримували друзі та родичі начальства, які нічого не вмiли і не хотіли робити. Вони вимагали, щоб всю роботу замість них робив Олег. За жалюгідні копійки.

Олег одружився. Йому казали, що в сім'ї буде любов і затишок. Наступного ж дня після весілля він пересварився з жінкою щодо планів на майбутнє. Вони і потім часто сварилися, бо не чули один одного.

– Чому ти мене не чуєш? – поцікавився якимось.

– Хочеш, щоб тебе послухали?! Йди до психоаналітика! – насмішковано порадила дружина.

Психоаналітик на ім'я Таня уважно вислухала Олега і сказала:

– Дійсно, всі брешуть. Але ти не повинен так думати.

– Я сам вирішуватиму, як мені думати.

– Насправді тобі взагалі не треба думати. Ти платиш фахівцю, щоб я думала за тебе.

– І що ти думаєш?

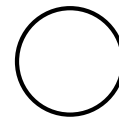
– Я думаю, що ти хочеш сексу зі мною.

– Насправді я нічого подібного не хотів.

– Я спробувала все, що в моїх силах. Але ти безнадійно хворий.

«Вона каже, що я непохитно здоровий!» – здогадався Олег. І все стало на свої місця.

З ПРАКТИКИ ОБРЯДІВ ВИЗНАЧЕННЯ ДОБРА І ЗЛА

РІШЕННЯ ВІДПОВІДНО ДО СЛОВА БОЖОГО

№ 27/2013

18 травня 2013 року Хранитель віри Української Душевної спільноти Ю. Шеляженко, вивчивши публікацію А. Й. Буковинського «Підмінені цінності» у випуску № 4 (52) за 2012 р. журналу «Наука. Релігія. Суспільство» –

ВСТАНОВИВ:

У публікації А. Й. Буковинського «Підмінені цінності» у випуску № 4 (52) за 2012 р. журналу

«Наука. Релігія. Суспільство» пропагуються сімейні цінності автора, які протиставляються усім іншим цінностям (за висловом автора, «підміненими цінностям» або «антицінностям»), серед яких, окрім зрозумілої критики (хоча й з надмірно агресивною демонізацією) грошей, споживацтва, безвідповідальних відносин, тощо, названі також: перфекціонізм як прагнення людини бути ідеалом, «психологія позитивного мислення, яка спрямована на особистість і згідно з якою особа є найвищою цінністю», кар'єра, інтернет.

А. Й. Буковинський стверджує, що інституція сім'ї є тим унікальним і універсальним місцем, в якому повинні формуватися цінності й особистість у цілому; все хороше, життєві погляди, поведінка, тощо, повинно народжуватися і виходити саме з сім'ї. Також він стверджує, що мораль має бути вищою за людину, а стосовно виховання дитини в сім'ї наводить, між іншим, наступну рекомендацію: «від початку дитину треба завантажувати знаннями і роботою».

Також А. Й. Буковинський пропагує неправильність поширення егоїстичних та індивідуалістичних цінностей в суспільстві, договірного самовизначення людей у статевих відносинах, прагнення деяких матерів самостійно виховувати дітей без допомоги чоловіка, висловлює сильний страх перед відчуженням та самотністю.

Таким чином, у згаданій публікації вбачаються ознаки сімейної гордині та особистої індивідофобії, а також ознаки гріху непослідовності, оскільки публікація заявлена як наукова робота, хоча по суті є пропагандистським публіцистичним виступом; дійсно наукових проблем у публікації не поставлено, оригінальних наукових досліджень як з'ясування нових наукових знань про об'єктивну реальність не здійснено, а зміст публікації складається із суміші еkleктичного набору тенденційно підібраних цитат з філософської літератури та власних домислів автора щодо обожнення певного ідеалізованого образу сім'ї та демонізації усіх інших суб'єктів, які не підпорядковані цій ідеї сім'ї.

Окрім того, автор відверто принижує людину, стверджуючи, ніби не сама людина творить себе у безпосередньому прямому спілкуванні з Богом подумки, а сім'я має «формувати» «все хороше» в людині. Відповідно до Священного писання, розділу Одкровення, тексту Символ віри, 10, все найкраще у свідомості людини – це душа. Отже, А. Й. Буковинський бачить і дитячу, і будь-яку людську душу природним рабом сім'ї та не бачить цінності людини поза сім'єю, безумно і аморально заперечує святиню суверенітету особистості, даровану людям Богом у Священному писанні, розділі Організація, тексті Декларація суверенітету особистості.

Метою душевної спільноти є досконалість (Священне писання, розділ Організація, текст Регламент душевної спільноти, 1.2).

Відповідно до традиції Української Душевної спільноти, що ґрунтується на слові Божому, досягнення досконалості неможливе без подолання гріхів гордині та індивідофобії, непослідовності та приниження людини.

Гріхом гордині є протиставлення свого чужому. Гріх гордині заважає узгодженню всіх цінностей та традицій, знаходженню в усіх цінностях і традиціях

єдиної істини: вірності собі, всеохопності світогляду та поборення усіх своїх і чужих недосконалостей, які заважають розвитку людських цінностей. Гріх гордині суперечить Божим настановам: не твори собі ворога (Священне писання, розділ Оповідання, текст Любов, 15); хто принижує себе і людей, творить зло (Священне писання, розділ Одкровення, текст Символ віри, 21).

Гріхом індивідофобії є страх перед самотністю та одинаками, панічне небажання залишитись наодинці з собою та зі світом. Гріх індивідофобії заважає людям вірити в себе і, розуміючи, що розумний задум однієї людини є першопричиною усіх удосконалень буття, силою віри підкріплювати власну добру волю та особисто дієво творити добро, сприяти творенню добра добрими думками, словами та ділами. Гріх індивідофобії суперечить Божим настановам: людина як самоцінна автономна душа належить собі на засадах доброї волі, моральності, солідарності, мудрості і має мислити себе окремою спільнотою, що не заважає людині брати участь в інших спільнотах (Священне писання, розділ Організація, текст Декларація суверенітету особистості), а також мислити себе всесвітом (Священне писання, розділ Одкровення, текст Досконалий початок, 9); кожна людина може без посередників звертатись до Бога подумки і отримувати у відповідь безумовно істинне одкровення (Священне писання, розділ Обряд, текст Ритуали священного обряду, 1); вір в себе і твори добро, володій собою (Священне писання, розділ Осмислення, текст Діалог, 64).

Слід зазначити, що у вірі в найвищу цінність людини визнаються сімейні цінності, але сім'я, як і будь-яка спільнота, визнається співпрацею, згодою людей, так само як моральні цінності та закон: ані сім'я, ані мораль, ані закон не можуть існувати без їх узгодження з доброю волею людей, без їх трансформації у такі форми, які відповідають розумному волевиявленню людей, оскільки не буття творить людину, а людина з Божою допомогою творить буття і володіє собою, будучи тотожною всій вічності всесвіту, як безмежна душа.

Відповідно до Священного писання, розділу Осмислення, тексту Креативний ідеалізм, 24 сімейна соціалізація людини є третім етапом ідеального антропологічного циклу.

Відповідно до Священного писання, розділу Осмислення, тексту Діалог, 68 людина повинна творити добро і жити добром. Доброчесне життя, пошук і досягнення свого щастя у волі, вірі, любові та пізнанні, творення спільнот, в тому числі сім'ї для виховання дітей, співпраця з людьми та вільна творчість є проявами доброї волі, які міняють світ на краще.

У журналі «Мораль» № 4 (11) за 2012 р. роз'яснено віруючим порядок благословення спільнот Хранителем віри Української Душевної спільноти, із одночасним наголосом на те, що відповідно до Священного писання віруючі можуть звернутися за благословенням безпосередньо до Бога. Хранитель віри благословляє на прохання віруючих душевні спільноти для добрих справ та ініціатив, суспільні, творчі об'єднання, інші види співпраці в ім'я добра. Серед інших душевних спільнот, Хранитель віри благословляє суверенітет особистості та сімейні союзи

для виховання дітей. В ритуалі благословення священник (Хранитель віри) бере у людей підготовлений ними регламент (угоду про створення і внутрішній порядок) спільноти чи декларацію суверенітету особистості, вивчає цей документ, переконується у його досконалості та у добрій волі всіх людей та їх згоді дотримуватися регламенту (декларації). Якщо регламент (декларацію) задалегідь не підготовлено, священник питає, чи бажають люди простого або мудрого благословення. Для простого благословення священник дає підписати людям текст регламенту (декларації) у Священному писанні (при заснуванні душевної спільноти зазначається, хто є хранителем віри). Для мудрого благословення священник розпитує, що і як люди мають намір робити, чого вони очікують, що обіцяють, фіксує відповіді та перевіряє згоду усіх зацікавлених людей зі всіма відповідями, формує таким чином регламент (декларацію). Потім священник дає людям необхідне благословення, оголошує душевні настанови, рекомендує за необхідності звертатися за нагадуванням і тлумаченням змісту регламенту (декларації). Для сімейних спільнот, якщо душі, що утворюють сім'ю, не заявляють про інше, передбачається тотожність хранителя віри та сім'ї, іншими словами, прийняття всіх рішень має ґрунтуватися на взаємній згоді, хоча можливе благословення і сім'ї з визначеним главою сім'ї, якщо учасники сім'ї саме так домовилися визначити хранителя віри в своїй душевній спільноті.

Таким чином, релігійна віра в найвищу цінність людини цілком узгоджується із сімейним життям, але й не протиставляє релігійне чи сімейне життя іншим видам життя, оскільки протиставлення є результатом узалежнення.

Образно кажучи, різниця між Богом та дияволом полягає в тому, що Бог допомагає людині володіти собою і самостійно формувати себе, а диявол хоче володіти людиною і формувати людину. Таким чином, будь-яка агресивна пропаганда будь-яких цінностей, сповнене гордині протиставлення своїх цінностей іншим цінностям у дійсності неминуче демонізує ці цінності і робить їх тоталітарними, і цієї долі не минули сімейні цінності у версії А. Й. Буковинського.

Базовий моральний критерій релігійної віри в найвищу цінність людини: все, що утверджує найвищу цінність людини – добро; все, що принижує найвищу цінність людини – зло.

За результатами оцінки доводів учасників процесу та фактичних обставин справи, керуючись базовим моральним критерієм, хранитель віри дає обґрунтоване визначення на предмет того, чи є ті чи інші феномени добром чи злом, або є невизначеними.

Ухваливши рішення почати процес, хранитель віри визначає часові рамки процесу і коло осіб, яких стосується цей процес, повідомляє їм про початок процесу та пропонує надати свої доводи по суті процесу (Священне писання, розділ Обряд, текст Кодекс визначення добра і зла, 1, 8, 9).

Для з'ясування істини у даному процесі вбачається за необхідне виявити міру прояву згаданих гріхів та потенціал їх подолання, зокрема, керуючись Божою настановою вести діалог з інакомислячими (Священне писання, розділ Осмислення, текст

Діалог, 6), поставити питання А. Й. Буковинському з Філософського антропологічного інституту філософської освіти і науки НПУ ім. М. П. Драгоманова, а також Редакції журналу «Наука. Релігія. Суспільство», чи вважають вони за необхідне протиставляти сімейні цінності іншим цінностям або розвивати сімейні цінності через їх узгодження з іншими цінностями, зокрема, традицією особистої людської віри в себе (вірності собі у саморозвитку, творчого володіння своїм улюбленим всесвітом, подолання своїх та чужих недосконалостей, що поневолюють людину), а також, чим пояснюється публікація під виглядом наукової статті пропагандистського публіцистичного виступу, в якому дійсно наукових проблем не поставлено, оригінальних наукових досліджень як з'ясування нових наукових знань про об'єктивну реальність не здійснено, а зміст виступу складається із суміші еклетичного набору тенденційно підібраних цитат з філософської літератури та власних домислів автора щодо обожнення певного ідеалізованого образу сім'ї та демонізації усіх інших суб'єктів, які не підпорядковані цій ідеї сім'ї.

Заради утвердження добра, відповідно до волі Божої Хранитель віри

ВИРІШИВ:

Почати процес визначення добра і зла стосовно протиставлення авторської пропагандистської версії сімейних цінностей усім іншим цінностям у публікації А. Й. Буковинського «Підмінені цінності» у випуску № 4 (52) за 2012 р. журналу «Наука. Релігія. Суспільство».

Визначити коло учасників процесу: А. Й. Буковинський, Філософський антропологічний інститут філософської освіти і науки НПУ ім. М. П. Драгоманова, Редакція журналу «Наука. Релігія. Суспільство».

Запропонувати учасникам процесу до 1 липня 2013 року надати свої доводи по суті процесу, зокрема, пояснити, чи вважають вони за необхідне протиставляти сімейні цінності іншим цінностям або розвивати сімейні цінності через їх узгодження з іншими цінностями, зокрема, традицією особистої людської віри в себе (вірності собі у саморозвитку, творчого володіння своїм улюбленим всесвітом, подолання своїх та чужих недосконалостей, що поневолюють людину), а також, чим пояснюється публікація під виглядом наукової статті пропагандистського публіцистичного виступу, в якому дійсно наукових проблем не поставлено, оригінальних наукових досліджень як з'ясування нових наукових знань про об'єктивну реальність не здійснено, а зміст виступу складається із суміші еклетичного набору тенденційно підібраних цитат з філософської літератури та власних домислів автора щодо обожнення певного ідеалізованого образу сім'ї та демонізації усіх інших суб'єктів, які не підпорядковані цій ідеї сім'ї.

Це рішення може бути переглянуте за ініціативою Хранителя віри або за зверненнями зацікавлених осіб, зокрема, у разі мотивованої відмови учасників процесу від участі в ньому.

Хранитель віри

Ю. Шеляженко